

täkt som ock att hela planområdet inte kan återställas inom rimlig tid utan länge kan få ligga i naturen som ett öppet sår.

5. Den grustäktsavgift, som bestämts för återställande av området, synes vara alltför låg och därjämte inte indexbunden, varför den redan efter några år av inflation ter sig helt otillräcklig.

Givetvis är inte alla större grustäktsplaner behäftade med alla här observerade brister, men å andra sidan torde det finnas många andra olösta problem. Det förefaller därför som om naturvårdsutredningen tagit alltför lätt på möjligheten att reglera täktverksamhet genom enbart en informell, vägledande planering. I stället måste med skärpa ifrågasättas, om inte dessa planer måste förbindas med en stramare rättsverkan. Denna kan åstadkommas genom att planen fastställs eller efter utställning får vinna laga kraft. Om det i samband därmed inte kan åstadkommas avtal om gemensam eller samtidig täktverksamhet bör rättsmedel i släkt med tomt-expropriation vid tomtbildning enligt byggnadslagen kunna tillgripas så att ägare av större delen av planerad grustäkt medges lösningsrätt till sådana mindre delar, som hindrar rationell täktverksamhet. Man kan även tänka sig någon form av tvingande gemensamhetsbrytning. Givetvis är andra lösningar möjliga och bör undersökas.

Med hänvisning till vad här ovan anförts föreslås, att riksdagen måtte hos Kungl. Maj:t anhålla om utredning och förslag till reglering av täktverksamheten i syfte att för tillståndsgivningen erforderlig täktplan förbindes med sådana rättsverkningar, att utgrävningen av täkten kan ske störningsfritt, inom rimlig tid och i sådan ordning att landskapsbilden snarast kan återställas i enlighet med planen.

Stockholm den 25 januari 1968

Bo Skårman (fp)

Nr 428

Av fröken **Stenberg**, angående förande av sparkstötting.

(Lika lydande med motion nr 524 i Andra kammaren)

Stockholm den 25 januari 1968

Gunvor Stenberg (h)